

ZAKAJ TAKO?

V Starem Vodmatu smo imeli urejene zelenice, prijeten peskovnik, ob njem pa postavljene tri klopce, kjer so posedale mamice, medtem ko so se otroci igrali. V letu 1977 so pričeli z gradnjo nove telovadnice ob šoli »dr. Jožeta Potrča«. Uničili so peskovnik, podrli klopce. Nova telovadnica je gotova, zelenica delno urejena, toda otroci so ostali brez najmanjšega igrišča – skromnega peskovnika in borih treh klopc. Edino bližnje igrišče jim je v popoldanskem času in ob nedeljah razmetana embalaža za prodajalno zelenjave »Sadje-zelenjava« za kioskom v Močnikovi ulici.

Silva Šlamberger

Prometni strokovnjak vam svetuje

Cesto vedno prečkajte na prehodu za pešce! Toda, ali ste prepričani, da ta prometni strokovnjak ne dobiva honorarnega dodatka od pogrebnega zavoda. Kajti znano je, da v naši občini največ pešcev podrejo ravno na prehodih za pešce.

Vzemi si čas – ne življenje

Znano je, da v zasneženih cestnih razmerah ne umirajo na naših cestah in še zlasti ulicah toliko avtomobilisti, kot se glavna ost cestne smrti uperi proti pešcem. To je tudi razumljivo, saj so hitrosti avtomobilov zaradi snega in ledu na cesti toliko manjše, da avtomobiliste pri trčenju še obvarujejo najhujšega, obenem pa še vedno tako velike, da pešci redkokdaj odnesejo v trčenju z avtomobilom živo kožo.

Pri tem nikakor ne moremo mimo dejstva, da smo nemalokrat pešci sami krivi marsikatero take nesreče. Za minuto ali dve, kolikor prihranimo, ko skočimo čez cesto, namesto, da bi počakali na prehodu za pešce na zeleno luč, smo pripravljene tvegati življenje. In to v razmerah, ko je vidljivost tako avtomobilista kot pešca bistveno omejena, da o izredno dolgi zavorni poti avtomobilov sploh ne govorimo. Samo pogledajte sliko, da ne boste mislili, da čvekamo tja v en dan.

Tekst: Marko Pirjevec
Foto: Vito Komac

Nova rubrika

V rubriki »Zakaj tako?« bomo objavljali kritične zapise naših bralcev o vseh problemih in problemčkih, ki vas tarejo, če se nam bo zdel problem zanimiv za širši krog bralcev, in če bi lahko z zapisom tudi pripomogli k rešitvi le-tega. Rubrika pa je namenjena tudi vprašanjem naših bralcev, na katera bomo skušali dobiti odgovore.

Seveda ne moremo prevzeti vse odgovornosti za navedbe v tej rubriki. Del odgovornosti bo moral prevzeti tudi pisec. Zato je jasno, da nepodpisanih pisem ne bomo objavljali. Svoje prispevke in vprašanja pošiljajte na naš naslov, z oznako: »Za rubriko Zakaj tako?«

Ali že veste

Da je najvišja stavba v naši cvetoči občini slavna steklena in nedograjena stolpnica na Bavarskem dvoru? Natanko 72 metrov seže v višino. Sledita ji stolpnici na Trgu Revolucije. Seveda Ljubljanska banka in Iskra, kdo drugi, s 40. in 56. metri. Kje so le lepi časi našega starega dobrega nebotičnika. Ta ima vsaj na vrhu bar, Ljubljanska banka in Iskra pa kancilije.

Ko smo že pri pisarnah, še en zanimiv podatek. V naši občini je 65.000 delovnih mest. To je največja koncentracija zaposlenih v naši republiki. Da o sv. Birokracijo in njegovi veličini sploh ne govorimo?!

Vsakega vašega pisma ali fotografije smo veseli. Večino poslanega materiala bomo tudi objavili in vam seveda plačali vaš trud. Vendar si zaradi pomanjkanja prostora, to je pač bolezen vseh časopisov, pridržujemo pravico krajšati vaše sestavke. Pišite nam o vsem, kar vas teži in čemur ste se takole od srca nasmejali.

Dober dan naš občan

Polona Golob

Po skoraj polurnem spraševanju množice dijakov in dijakinj, ali je kateri od njih naš soobčan, sem obupal. Kot da pri nas, v Centru, ni te vrste učeče se mladine. Končno sem srečal Polono. V avli Pionirske knjižnice. Čeprav je odločno odklonila, da bi jo tudi slikal – toliko v opravičilo, ker je naš klepet z občanko brez portreta –, pa je pogovor stekel brez težav.

»Hodim v četrti razred Poljanske gimnazije. Kar dobro mi gre, posebno veselje imam z naravoslovnimi predmeti kot so biologija, kemija, fizika. V teh predmetih imam tudi dobre ocene, med štirico in petico.

Zakaj sem šla na gimnazijo? Preprosto zato, ker sem se že po končani osemletki odločila, da bom nadaljevala študij tudi po gimnaziji. In glede na moja nagnjenja mi je pač gimnazija dala najboljšo osnovo za nadaljnji študij.

Ja, rada bi se vpisala na medicino. Saj je vseeno, kaj bom, zdravnica ali doktorica, kje je še to. Res pa je, da smo dijaki, ki letos končujemo gimnazijo zelo slabo informirani o možnostih študija na raznih visokih šolah. Za medicino sem se odločila, ker mislim, da bi mi ta študij, upoštevajoč moja nagnjenja doprinosil predmetov, najbolj odgovarjal. Če pa mi bo spodletelo že pri vpisu, bom pa poskusila na kateri drugi fakulteti naravoslovne smeri.

Seveda Polona ni sama v svojih težavah okoli nadaljnega poklicnega usmerjanja. Konec leta se bodo pričele težave cele vrste dijakov, ki končujejo osnovne in srednje šole. Polona je lahko še srečna, ker dokaj jasno vidi svoje perspektive v nadaljnjem življenju. Toda kdo bo pomagal izbrati poklic vsem tistim, ki še danes ne vedo ne kod ne kam?

Srečno, Polona. Upam, da čez nekaj let, ko se ponovno srečava, ne bo imela nič proti kakšni fotografiji.

Janez Kukovica

HUDOMUŠNI OBJEKTIV

Pred osrednjo bajtico, kjer prodajajo žetone in mesečne vozovnice med Elektrotehno in Konzorcijem, je vedno dolga vrsta čakajočih. Pri Viatorju so ustanovili posebno delovno skupino, ki proučuje, kako skrajšati to dolgo vrsto. Po nekajmesečnem proučevanju je skupina predložila rešitev. Predlaga, naj čakajoči stopijo bliže skupaj, pa bo vrsta v trenutku krajša.

Foto in tekst: Vito Komac

– križanka dogovorov – križanka dogovorov – križanka

PRIKLJUČEK	AFRIŠKA ZIVAL	HIŠNI DUH STARIH RIMLJANOV	KRAJ PRI DOMŽALAH	PREBIVALEC VRHNIKE	NIKO OŽBOLT	JAPONSKI TELOVADEC	IZDELOVAL. PIP	GRŠKI PISEC BASNI	ODNOS	REKA V AFRIKI
VRSTA PISALA										
NEUSKLAJENOST V ČASU										
BOJAZEN					SORTA VIHA					
TITAN		NEZNAHEC ČUVAR STAVB V STAREM RIMU			KOŠARKARSKI KLUB	AVSTRIJSKA TISKOVNA AGENCIJA REKA V ŠVICI				SLADKOVODNA RIBA
ANGLEŠKO SVETLO PIVO			GRŠKI LETALEC LETOVIŠČE PRI OPATIJI					CENTRALNI KOMITE SOSS		
TURISTIČNA DELAVKA							OTOK V PRESPANSKEM JEZERU ELDA VILER			
PRIPOVEDNO PESNIŠTVO					KRAJ NA DOLENJSKEM					
NAŠ IGRALEC (MILAN)					MESTO OB ŽENEVSKEM JEZERU					